

Излази квартално
Година XVIII • Број 45
Зима 2025.

БУДИЛНИК

Лист Геронтолошког центра "Нови Сад"
Бесплатан примерак

Обележен Дан Геронтолошког центра
„Нови Сад“

Манифестација „Сунчана јесен живота“

Одржана осма ликовна колонија
Геронтолошког центра „Нови Сад“

Знаменити сарадници установе
Владислав Шешлија

autor: Miroslav Gravonja

САДРЖАЈ

РЕЧ УРЕДНИКА	3
АКТУЕЛНОСТИ	
Обележен Дан Геронтолошког центра „Нови Сад“	4
Отворена реновирана библиотека Дома Ново насеље	5
Реновиран дневни боравак Дома Ново насеље	6
Манифестација „Сунчана јесен живота“	7
Нове активности Манифестације „Сунчана јесен живота“	8
Излет изненађења	9
Изложба слика Невене Урдаревић	10
Обележен Међународни Дан бескућника у Прихваталишту	10
Музикотерапија за дементне кориснике	11
Организоване колективне прославе рођендана у свим домовима	11
Психолошке радионице	12
Одржана осма ликовна колонија Геронтолошког центра „Нови Сад“	13
ЗНАМЕНИТИ САРАДНИЦИ УСТАНОВЕ	
Владислав Шешлија	14
СЛУЖБЕ	
Служба одржавања	15
САВЕТ ЛЕКАРА	
др Мирела Алија- Примена суплемената код старијих особа	17
ЛИКОВНА АЗБУКА	
Персида Малуцков- Египатска уметност(трећи део)	18
ВОЈВОДИНА У ОКУ ПЕНЗИОНЕРА	
Светислав Шороња- Природна богатства и лепоте Војводине (Српски Итебеј)	19
ПЕСНИЧКИ КУТАК	21
КОРИСНИЧКИ КУТАК	23

„БУДИЛНИК“, интерно гласило Геронтолошког центра „Нови Сад“

Издавач: Геронтолошки центар „Нови Сад“, Фрушкогорска 32, 21000 Нови Сад

Телефони: +381 21 450 266; +381 21 6 350 542; **Факс:** +381 21 6 350 782;

веб site: www.gerontns.co.rs **e-mail:** gerontns@neobee.net

За издавача: Ненад Башић, в.д. директора Геронтолошког центра „Нови Сад“

Уредник: Ружица Вукић Рајић, организатор промотивних активности

Сарадници у овом броју: Наташа Љубенковић, помоћник директора за правне послове

Мирослав Бачић - руководиоца Службе одржавања

Интернет презентација: Немања Ђурић

Графичка припрема: „НВ принт“ Ветерник

Штампа: „НВ принт“ Ветерник

Тираж: 500 примерака

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

613.98 (497.113 Нови Сад)

БУДИЛНИК : Интерно гласило Геронтолошког центра „Нови Сад“ /
уредник Ружица Вукић Рајић – год. 18. бр. 45. (2025.) – Геронтолошки
центар „Нови Сад“, 2025. – илустр. 30 cm

Квартално
ISSN 2217-5490
COBISS.SR – ID 263658247

Поштовани читаоци,

Полако нам се прикрало зимско доба, а са њим хода руку под руку и смеши нам се наредна година. Пре него што махнемо прошлој, хајде да се мало осврнемо и подсетимо шта је оно најважније што је обележило Геронтолошки центар „Нови Сад“ током 2025. године.

Током године били смо веома вредни, па смо удруженим снагама реновирали и фонтану и простор библиотеке и дневног боравка у Дому Ново насеље. У ренорвирању су учествовали и запослени радници и корисници дома и пријатељи из Школе за средње образовање „Милан Петровић“. Показали смо заједничким акцијама да неговањем заједништва, пријатељства и несебичног давања чинимо добробит свима. Плодови рада донели су срећу, задовољство и понос сваком појединцу, који је учествовао у раду.

Битан фактор, који нам је оплеменио душу је и неговање хуманости било да је пружамо, или добијамо. Задовољство нам је било да смо имали прилику да посетимо изложбу прелепих ручних радова и слика талентоване деце са аутизмом, па смо куповином тих радова скромно помогли развоју њиховог удружења.

Током године обележавали смо значајне датуме попут Дана вина и љубави, Видовдана, Дана жена, верског празника Божића и Ускрса, Међународног дана поезије и Међународног дана бескућника и то изложбама и културним програмима у којима су учествовале баке и деке из домова, клубова, дневног боравка. Они су нас научили да таленат превазилази године и да са годинама само добија пуноћу и већи квалитет.

Обележили смо и ове године Међународни дан старијих особа Манифестацијом „Сунчана јесен живота“, коју смо реализовали уз помоћ Града Новог Сада и дугогодишњих пријатеља установе, попут Српског народног позоришта, хора „Исон“, Културног центра „Младост“ из Футога и академских и аматерских сликара.

Хвала свима који су поклонили поверење Геронтолошком центру „Нови Сад“ било као корисници услуга, било као пријатељи и сарадници установе! Трудићемо се, и у наредној години да ваше поверење оправдамо и узвратимо поштовањем, уважавањем и љубављу, баш онако како и заслужујете.

**Ваш уредник,
Ружица Вукић Рајић**

Обележен Дан Геронтолошког центра „Нови сад“

Шеснаестог октобра, у Клубу «Оаза», у Дому Лиман свечано је обележена 61. година успешног рада и постојања установе социјалне заштите Геронтолошког центра «Нови Сад». Испред установе запосленим радницима обратио се в. д. директора Ненад Башић упутивши искрене честитке и захвалност радницима и корисницима. „Ово је дан када са поносом можемо да погледамо уназад и присетимо се свега што смо заједно постигли, али и да одамо признање свима вама, који својим радом, стручношћу и хуманомшћу чините да наша установа буде дом испуњен топлином и поштовањем. Захваљујем вам се на преданости, пажњи и бризи, коју свакодневно пружате нашим корисницима! Ваш рад показује да ово није само посао, већ истински позив, који захтева велико срце, стрпљење и посвећеност“ – истакао је в.д. директора Ненад Башић.

Претходни дан, у Дому Лиман Дан организована је прослава значајног датума намењена корисницима установе. Обележавање више од шест деценија међусобне подршке, поштовања, толеранције и уважавања корисника и запослених радника установе увеличао је концерт хора Дома Лиман, под уметничким руководством Ружице Вукић Рајић, организаторке промотивних активности. Имали смо част да једну песму диригује и професорица музике у пензији, диригент Мирјана Михалек. Госпођа Мирјана напунила је 95. година, али је оне нису спречиле да са

пуно елана и енергије поведе гласове пријатеља из домског хора. Њено знање, искуство из музичких вода и позитивна енергија, којом зрачи од великог су значаја за поменути хор. Концерт је употпунила и поезија чланова литерарне секције дома Веселинке Игић, Катице Божић и Софије Већкалов. Њихов труд, вежбање и таленат препознали су сви присутни корисници, те су их наградили великим аплаузом.

Отворена реновирана библиотека Дома Ново насеље

Петог септембра, у Дому Ново насеље свечано је отворена реновирана и уређена библиотека дома. На иницијативу кориснице дома Невенке Игњатовић, која је дому и донирала својих 700. књига, отпочет је вишемесечни рад на сређивању, архивирању, разврставању и обележавању

библиотекарског материјала. У томе су јој помагале пријатељице из дома Славица Чутурило, Гордана Лончар и Милана Дејановић, као и радни терапеути дома Мирослав Гравоња и Борка Ђетојевић. Радни терапеути су пописали и разврстали преко 2600. књига, поправљајући, пре тога, старе полице и ормане. Велики труд и рад радних терапеута значајан је био за постизање циља, а то је пријатан одмор корисника дома у друштву књига, у преуређеној библиотеци. Невенка је, потом, поред књига, донирала и завесе, стољњаке и тепихе за библиотеку. Руководилац дома Анђа Берановић уручила је Захвалницу

установе, уз поклоне, свим заслужнима, који су учествовали у сређивању библиотеке. Свечаност отварања увећао је хор дома, који води организаторка промотивних активности Ружица Вукић Рајић, као и незаобилазни, талентовани песник Милан Божић. Хор је припремио репертоар сходно прилици, па су отпевали песме наших прослављених писаца Јована Јовановића Змаја, Ђуре

Реновиран дневни боравак Дома Ново насеље

Двадесетог новембра, отворен је реновиран простор дневног боравка у апартманском делу Дома «Ново насеље». Захвалност за иницијативу, кречење и глетовање дугује се ђацима ШОСО «Милан Петровић» и професорима Мирку Станчетићу, Зорану Петрићу и Стани Бањац. Захваљујући њиховом труду и раду овај простор је заблистао и сад је спреман да у пријатном амбијенту дочекује кориснике, који ће ту да се друже,

читају књиге, испијају кафе и играју друштвене игре. Руководилац дома Анђа Берановић захвалила се добротворима дома доделивши им Захвалнице установе. Поред професора из ШОСО «Милан Петровић» Захвалнице су добиле и Невена Миаиловић за донацију књига и корисница Невенка Игњатовић за донацију намештаја. Испред Савета корисника дома обратио се Светислав Шороња и захвалио им се у име свих корисника, а песник Милан Божић прочитао је окупљенима своју нову песму написану пригодно за ово дружење. Такође, ђаци су узвратили скечком. Они не само да су вредни, већ имају и уметнички таленат. Видевши обостране добробити сарадње договорено је да ће се и, у будуће, наставити и проширити сарадња између ШОСО «Милан Петровић» и Дома «Ново насеље».

Манифестација „Сунчана јесен живота“

Првог октобра, у Дому Ново насеље свечано је отворена октобарска Манифестација «Сунчана јесен живота» посвећена корисницима услуга Геронтолошког центра «Нови Сад». Манифестација је под покровитељством Града Новог Сада, Градске управе за социјалну и дечију заштиту, а отворио ју је помоћник градоначелника Александар Петровић. Испред установе присутне је поздравио в.д. директора Ненад Башић, а испред РЈ Клубови руководилац Бранкица Кресић. Својим присуством свечаност је увеличао и секретар Црвеног крста Драган Лазић

и председница Удружења пензионера Града Милена Жарковић. Отварање је улепшао културно-уметнички програм у ком је учествовала хорска секција клубова на челу са уметничким руководиоцем Милорадом Брзаком.

Манифестација, која је реализована у клубовима за стара и одрасла лица, у сва три дома и у Прихватилишту за стара и одрасла лица је обимовала бројним активностима културно-забавним, спортско-рекреативним, друштвеним и здравствено-превентивним, у којима су корисници учествовали и активно и пасивно, као посматрачи програма. Циљ свих ових активности је био да се постигне превенција патолошког старења, социјална интеграција и афирмација укључености старијих особа у активности у заједници и сензибилизација јавности за питања и проблеме старијих особа. Стручни радници клубова, као и радни терапеути, радни инструктори домова, заједно са организаторком промотивних активности, припремили су бројне активности за кориснике установе, афирмишући их да се што више укључе

у програм и тиме уједно и обогате своју свакодневницу квалитетно проведеним временом, вежбајући моторику, когнитивне функције и побољшавајући комплетно ментално и психофизичко здравље. Захваљујући њима корисници су имали прилике да активно учествују у бројним спортским активностима (такмичење у бацању алки, пикада, плочица, у слободном бацању, висећој кугли), као и у друштвеним играма (шах, домине), у мозгалицама, али и да покажу свој таленат и умеће у сликању и у изради ручних радова, који су презентовали на изложбама. Такође, организована су и два излета, један за чланове клубова и други за кориснике домова и Прихватилишта.

У културно-забавним програмима учествовали су дугогодишњи сарадници установе дајући значајан допринос у реализацији манифестације. Посебна захвалност дугује се Хору „Исон“ професора Миодрага Близанца, Културном центру „Младост“ из Футога, Вртићу „Гуливер“ и Удружењу „Организација глувих Нови Сад“. Врло активна у културним активностима била је фолклорна, хорска, литерарна и драмска секција клубова, као и хор и песници из домова.

Геронтолошки центар „Нови Сад“ захваљује се и Српском народном позоришту, које је и ове године, као и сваке претходне, донирало бесплатне карте за балет, оперу и драму.

Након месец дана бројних садржаја, у Дому Ново насеље, затворена је Манифестација «Сунчана јесен живота.» Уручени су пехари и признања најистакнутијим учесницима спортских и културно-забавних активности, које су се одвијале у оквиру манифестације. Пријатна атмосфера, потом, настављена је дружењем корисника

уз музику и песму и уз жељу да се очува традиција и да се догодине настави са овако квалитетним и садржајним обележавањем Међународног дана старијих особа.

Нове активности Манифестације „Сунчана јесен живота“

Запослени у Клубовима за стара и одрасла лица увели су, ове године по први пут, нове активности у оквиру манифестације. Примећена је потреба чланова клубова за појединим садржајем, који до сад није увршћен у манифестацију, па су запослени, пратећи потребе и афинитете својих чланова, одлучили да их реализују. Организована су два нова такмичења, и

то: такмичење у плесу и такмичење у певању. Двадесет и првог октобра, у Клубу «Олга Петров» одржано је прво такмичење у плесу, под називом „Златни плесни кораци“.

У такмичењу су учествовали, поред чланова клубова и корисници Дома «Ново насеље» и Дома «Лиман». Плесали су валцер и танго, а трочлани жири имао је тежак задатак да изабере најбоље.

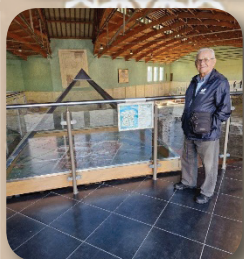
У Клубу «Ново насеље» одржано је, потом, такмичење у певању намењено члановима свих клубова за стара и одрасла лица. Стручни жири имао је веома тежак задатак да изабере најбоље певаче. На крају је одлучено да прво место припадне Душку Јазићу из Клуба «Бранко Ћопић», друго Даници Славнић из Клуба «Слана бара» и треће Бранку Ранитовић из Клуба «Пролеће», из Бегеча. Похвалу је добила и Милица Дроњак из Клуба «Оаза». Велик одзив овим активностима дало је подрстек запосленима да их и у будуће једнако успешно организују.

Излет изненађења

Осмог октобра, у оквиру Манифестације „Сунчана јесен живота“, организован је излет за кориснике сва три дома и Прихватишта за стара и одрасла лица. Ишли су у пратњи организаторке промотивних активности, лекара и радних терапеута и инструктора. Корисници услуга

Геронтолошког центра „Нови Сад“ имали су прилику да обиђу знаменитости Сремске Митровице. Посетили су Царску палату Сирмијум, најдужи, висићи пешачки мост св. Иринеја на Балкану, градски парк и православну цркву. Вратили су се у домове пуни нових сазнања о античкој историји Римљана са ових простора и препуни позитивних утисака, које су, у аутобусу, преточили у песму о Срему.

Двадесет и деветог октобра реализован је и излет изненађења за чланове клубова за стара и одрасла лица, под називом „Тајни правац јесени“. Пензионери су, у пратњи организатора промотивних активности и медицинске сестре посетили Челарево, фабрику Калсберг и Музеј пива. Након Челарева обишли су Бачку Паланку, Градски музеј, а потом су уживали у шетњи кроз градске улице и у пријатном ћаскању и дружењу.

Изложба слика Невене Урдаревић

Невена Урдаревић борави, већ, неколико година у Дому Лиман, у ком је и открила љубав према сликарству. По струци је трговац и никада, до сад, није имала везе са овом уметничком граном. Међутим, сад, како и сама каже, срећу проналази у сликању. Почела је самостално да слика у радној терапији дома, а касније се прикључила часовима сликања, које води једном недељно у дому академска сликарка Јелена Бјелица. Почетни потези четкицом били су јој доста несигурни и стидљиви, да би, у међувремену, узнатредовала и добила похвалу и саме професорице. Похвале су јој подстрек да настави даље стварајући свој свет уметности. Двадесет и седмог августа, у Дому Лиман отворена је њена прва самостална изложба. Такође, излагала је и на домској колективној изложби у октобру месецу. Радови су јој се добро продали, што је сведок квалитета рада. Пошто платно није било довољно велико да задржи њену креативност, Невена је почела да улепшава старе гитаре сликајући по њима, као и да осликава новогодишње честитке. Честитке се, потом, поклањају корисницима, запосленим радницима и шаљу пријатељима установе.

Уколико желите да уживате у богатству њених радова можете их видети свакодневно у просторији Клуба „Оаза“, где су изложени.

Обележен Међународни Дан бескућника у Прихватилишту

Десетог октобра свуда у свету се обележава Међународни дан бескућника како би се скренула пажња јавности на овај проблем и указала на значај друштвене солидарности, јер људи без крова над главом могу остварити своја права и надати се бољем животу само уз подршку заједнице.

Подршку овој осетљивој категорији пружају свакодневно запослени радници у Радној јединици Прихватилиште са Свратиштем. Они сваке године десетог октобра, путем изложби ручних радова и слика корисника, скрећу пажњу заједнице на њихове потребе и горуће проблеме, али уједно показују и колико скривених, правих талената има у њима. Уколико им посветимо довољно пажње открићемо да они још много тога могу да пруже заједници ако им се укаже поверење.

Отварање изложбе започето је обраћањем в.д. директора Ненада Башића, испред установе, а испред РЈ Прихватилиште са Свратиштем окупљенима се обратио руководилац Филип Марковић. Изложбу је увећачо културно- уметнички програм у ком су учествовали талентовани песници из Прихватилишта Драгана Јовановић, Иван Обрадовић и Атила Бањаји.

Они су присутнима отворили своју душу показавши им сву тежину живота кроз писану реч. На гитари их је пратио Андрија Дарабош, такође, корисник Прихватилишта. Поред њих, квалитетан програм приредили су и чланови Хора „Исон“, под уметничким руководством професора Миодрага Близанца. Професор Близанац са децом из хора наступа сваке године хуманитарно на отварању изложбе и то од самог постојања Прихватилишта и још се ни једном није десило да позив установе одбију. Топлина њихових гласова увек оплемени сваку изложбу.

Десети октобар није једини дан када запослени посвећују пажњу корисницима Прихватилишта, већ је важно знати да су ту за њих и све остале дане у години. Хумани услови смештаја, норматив стручног кадра, начин спровођења стручног поступка и радно-окупациона терапија стварају оптималне услове за социјалну рехабилитацију лица на смештају.

Музикотерапија за дементне кориснике

Деменција је широка категорија поремећаја, који утичу на способност особе да памти, размишља и комуницира са другима. Често је прогресивна и оболелима ремети комуникацијске могућности. Утиче на њихов друштвени ангажман и социјално функционисање. Познато је да утицај музичке терапије може да буде од користи дементним особама.

Музикотерапија за деменцију користи музику да би се стимулисале когнитивне функције, побољшало емоционално стање и активирала дубоко ускладиштена сећања код оболелих од деменције. Кроз активно учешће у ритму, мелодији и тексту песама, музикотерапија може помоћи у побољшању квалитета живота пацијената, посебно кроз слушање познатих мелодија и кроз певање.

У Дому Футог, почев од августа месеца, сваког понедељка и среде организује се дружење уз музику у одељењу за дементне кориснике због наведеног благотворног утицаја музике за покретање сећања код дементних особа, као и смањење узнемирености и стреса и дементних особа, али и оних који о њима брину.

Организоване колективне прославе рођендана у свим домовима Геронтолошког центра „Нови Сад“

Шеснаестог, деветнаестог и двадесет и другог септембра у Дому Футог, Лиман и Ново насеље организоване су прославе рођендана корисника. Колективне прославе рођендана показале су се као добра пракса Геронтолошког центра «Нови Сад». Након дуге паузе, поново су почели да се обележавају значајни датуми корисника на опште задовољство и корисника и запослених радника. Рођендани су прослављени уз музику, песму и плес, али и уз незаобилазну тарту, коју су запослене раднице у кухињи припремиле. Испред

установе слављенике је поздравила и честитала им рођендане Ружица Вукић Рајић, организаторка промотивних активности, а у име корисника дома Футог Славица Вукосављевић, у име корисника Дома Лиман Мирјана Михалек и у име корисника Дома Ново насеље Милана Дејановић.

Рођенданску тарту слављеници из Дома Ново насеље поделили су са пријатељима из дома и Дневног боравка, а корисници Дома Футог са пријатељима из Прихватилишта за одрасла и стара лица.

Неговање духа заједништва путем колективних активности и прослава показало се као битна компонента за постизање мира и благостања код корисника.

Психолошке радионице

У Дому «Ново насеље» и Дому „Лиман“ континуирано се одржавају психолошке радионице намењене корисницима дома. Теме, који психолози бирају блиске су људима, који бораве у установи и служе за постизање њиховог психичког благостања. Једна од последњих тема радионице Дома „Ново насеље“ била је: « Свадбени обичаји из мог краја». Циљ радионице био је враћење у прошлост и присећање на дане, који у њима изазивају пријатна осећања. Веома занимљиву ретроспективу, сежући, чак, до обичаја Старих Словена дала је Мирјана Ђелап, етнолог у пензији. На овај начин радионица је добила и едукативни карактер, укључујући занимљивости многим још увек непознате. Радионице воде обучени психолози приправници, који су обуку прошли код Маје Бабић, психолога установе.

У Дому „Лиман“, такође се редовно се одржавају групне психолошке радионице, које води психолог Данило Дробњак. Тема последње радионице била је: “ Прилагођавање животу у дому - шта ми је помогло, а шта одмогло». Прилагођавање је комплексан процес, који укључује низ социјалних, адаптивних, емоционалних механизма. Оно што је многим највише олакшало транзицију јесте снажан осећај сигурности, који делује као темељ психолошке стабилности и смањује ниво анксиозности, при промени животног окружења. Потреба за јаком социјалном повезаношћу показала се као изразито важна. Могућност свакодневног дружења и стварање нових пријатељстава, допринела је јачању осећаја припадности и умањењу осећаја усамљености. Истицали су да им је унутрашњи мир донео осећај да су растеретили породицу. Такође, захвални су запосленима на љубазношћу и професионалношћу, што је важан фактор емоционалне подршке и то им улива поверење у установу и повећава квалитет адаптације. Уз адекватну професионалну подршку и поступним укључивањем у активности већина ових тешкоћа се, временом, ублажила.

Одржана осма ликовна колонија Геронтолошког центра „Нови Сад“

Једанаестог октобра, у Дому Ново насеље одржана је осма једнодневна ликовна колонија «Плетисанка». Колонија је имала за циљ да промовише добробити међугенерациске сарадње путем заједничке активности свих генерација. Најмлађа учесница имала је 4. године, а најстарија 90. Поред чланова клубова и корисника домова, учешће у колонији узели су и запослени радници установе, академски сликари, студенти са Академије уметности и чланови разних сликарских

удружења. Испред установе присутне је поздравио в.д. директора Ненад Башић, а испред Дома Ново насеље руководилац Анђа Берановић и испред академских уметника Маја Ердељанин. Геронтолошки центар «Нови Сад» се захваљује свим учесницима хуманитарне ликовне колоније, донатору платна за слике Ненаду Панићу и Граду Новом Саду на покровитељству манифестације, у оквиру које је и реализована ова ликовна колонија.

Владислав Шешлија

Представимо вам једног од учесника Ликовне колоније „Плетисанка“ Геронтолошког центра „Нови Сад“ академског сликара Владислава Шешлију. Професор Шешлија неколико година заредом увек се радо одазове и хуманитарно учествује на ликовним колонијама Геронтолошког центра „Нови Сад“.

Рођен је у Зрењанину 1965. године. Стекавши зрелост, са 24. године је уписао Академију уметности у Новом Саду и дипломирао сликарство 1994. године. Поред Академије, овладао је и вештином сликања икона учивши иконописање и фрескописање код Епархије сремске Српске православне цркве. Излаже од 1988. године. Члан је Савеза удружења ликовних уметника Војводине од 1994. године, Удружења уметника Петроварадинске тврђаве „Ликовног круга“ и један је од оснивача Групе „7 патуљака“, поред Игора Цвејановића и Владимира Ковача. Група „7. патуљака“ са поносом ствара у атељеу, који је некад користио Мика Антић док се, поред поезије и новинарства, бавио и сликарством.

Прве своје радове Шешлија је направио у атељеима код старијих уметника. Потом су ова тројица уметника добили атеље покојног декана Академије Ивана Ковача. Испрва су имали идеју да се од тога направи спомен збирка и да ту бораве привремено док се идеја не реализује. Међутим, потрајало је и тако је основана Група „7. патуљака“. Такође, Владислав има и свој атеље на Петроварадинској тврђави у ком неуморно ствара јединствене, аутентичне слике, различите од свега што је до сад познато. У стварању га не покреће искључиво инспирација, коју проналази у осећају слободе, или у неком детаљу који га привуче попут светла у мраку, па жели да утисак о том детаљу пренесе на слику. Највише га, заправо, покреће срећа, која у њему изазива сликање. Срећан је док се игра бојама, као дете. **„Ја верујем у тај дечачки, искрен став према животу. Та дечја свест, доброта, љубав, те танане ствари којима тежимо, оне морају бити основа свега што радимо. Надам се да ја тај дечачки поглед успевам да сачувам. То је мој темељ. Кад бих га издао, сигуран сам да бих се јако лоше осећао“** - објаснио је Шешлија.

Временом је његов таленат и јединственост препознат, па је излагао на преко 90 колективних изложби у Југославији, Италији, Грчкој, Мађарској, Русији, Енглеској, а самостално 25 пута у Србији. Боравио је у „Ците Интернационале Дес Артс“ у Паризу 1995. године, али вративши се у Нови Сад стекао је услове да ствара у својој земљи, те је и ту остао.

Своју уметничку вредност крунисао је бројним наградама:

1988. Нови Сад – ЛАНС; **1993.** Београд – 7. Бијенале југословенског студентског цртежа; **1996.** Сремски Карловци – Подунавска ликовна колонија; **2024.** Нови Сад - нагарада Галерије ликовне уметности поклон збирке Рајка Мамузића поводом јубилеја, 50. година постојања.

Учествовао је у раду многобројних ликовних колонија, а као представник Новог Сада излагао је на колективним изложбама у Норичу, Москви, Будимпешти, Трсту, Будви...

Слике му се налазе у приватним колекцијама у Француској, САД, Канади, Шпанији, Шведској, Италији, Данској, Енглеској, Белгији, Грчкој, Русији и бившој Југославији.

О квалитету његових радова најбоље сведочи Сава Степанов, ликовни критичар и теоретичар уметности, који је и дао најбољи осврт на његово сликарство: „Шешлија је константно посвећен једном специфичном схватању подручја слике као предела стваралачке игре. Његове представе, било да се ради о видљивим мотивима, о асоцијативним, или чак апстракцијским крхотинама некадашњих реалистичних приказа – углавном представљају лудистичку (ре)интерпретацију властитог доживљаја и схватања света и света слике. Најчешће је Шешлијина слика заснована на доминантној улози боје. Раскошни склоп боја он вечито сабира, садева и услојава у јединствену колористичку синтезу, и у аутентичну пиктуралну атмосферу.“

Попут уметничке, тако је и његова професионална биографија веома импозантна. По завршетку Академије уметности радио је као професор у разним основним школама, па је предавао слободно цртање на Основним академским студијама архитектуре. Потом је наставио рад у галеријама, у Малом ликовном салону Културног центра Новог Сада, затим као ликовни уредник Галерије „Подрум“ и као директор Галерије ликовне уметности поклон збирке Рајка Мамузића. Данас је професор у Школи за дизајн „Богдан Шупут“.

Шеша, како га од милоште многи зову, један је од ретких уметника, који пружају отпор маниру, вештини, традиционалној сликарској техници и тражи путем слике сопствени однос према стварности. Неколико речи о тој уметности рекао је и сам књижевник Перо Зубац посветивши му стихове на отварању његове изложбе у Галерији „Градић“ 2008. године: „Што си био у трену док си сликао, том трену бесконачном, нећеш бити више никада“. Можда управо из тог разлога, сликар се игра бојама сакупљајући упечатљиве импресије тренутка чувајући их на платну овековечене потезом четкице.

СЛУЖБА ОДРЖАВАЊА

Геронтолошки центар „Нови Сад“ организационо је подељен у 8. радних јединица и 8. служби. У претходним бројевима представили смо радне јединице отворених облика социјалне заштите и све домске услуге (исхране, неге, хигијене, здравствене заштите, радне терапије) , које пружа Геронтолошки центар „Нови Сад“. Приказане су, такође и поједине службе, које функционишу у оквиру установе, а то су: Служба комерцијале, Служба вешераја, Служба здравствене заштите, Служба заједничких и стручних послова и Служба безбедности и здравља на раду и противпожарне заштите. У наредним бројевима имаћете прилику да се детаљније упознате Службом одржавања, Службом правно-административних послова и економско-финансијском службом.

У служби одржавања обављају се сви послови планирања и припреме пројеката и неопходне документације за инвестиционо одржавање, као и послови текућег одржавања три објекта за смештај корисника и целокупне опреме у тим објектима.

Запослено је укупно 15. радника у наведеној служби и то: руководиоца службе, инжењер инвестиционог и техничког одржавања и одржавања уређаја и опреме, три електромеханичара, три машинисте парних котлова, 6. мајстора одржавања и један баштован. Сваки дом има свог груповођу, у Дому Лиман то је Александар Вијук, у Дому Ново насеље је Миливој Вукотић и у Дому Футог Стеван Ракић.

На пословима, које извршава **инжењер инвестиционог и техничког одржавања и одржавања уређаја и опреме** запослена су два радника, од којих је један руководиоца службе Мирослав Бачић. Руководилац координира извршење послова по домовима, организује и прати извршење свих послова инвестиционог и техничког одржавања. Такође, координира и прати израду техничке документације, координира припрему планова инвестиционог и техничког одржавања и израду техничких спецификација за набавке и јавне набавке. Инжењер врши обилазак и евидентира стање постојећих објеката и инсталација и припрема предлог радова. Прати извођење свих радова, припрема метролошку и стручну документацију, као и техничку спецификацију за набавку. Он још обавља и стручну анализу и израђује извештаје, обавља дијагнозу узрока кварова, обавља контролу редовног рада техничких система и контролу активности одржавања. Рукује аутоматизованим

комплексним техничким системима и подешава их током редовног рада. Требује и раздужује алат, неисправне делове и документацију. На крају године припрема збирне извештаје на основу појединачних евиденција. За ово радно место потребно је високо образовање из области машинског, грађевинског, или електротехничког инжењерства и знање рада на рачунару.

Електромеханичар прегледа објекте и врши контролу исправности електроинсталација, противпожарних система, уређаја, опреме, апарата и средстава. Поред електричарских послова обавља и друге радове одржавања и поправки. Отклања и спречава даља оштећења на системима и инсталацијама. Дужан је и да обавештава надлежне службе о уоченим неправилностима у објекту, или већим кваровима на системима и инсталацијама. Такође пушта и, по потреби, зауставља постројење у оперативни рад. Води евиденцију о кваровима и извршеним

поправкама. За ово радно место потребно је средње образовање електроструке и возачка дозвола „Б“ категорије.

Машиниста парних котлова обавља послове ложача, рукује постројењима у котларници, припрема опрему и инсталације за рад. Обавештава груповођу, или руководиоца о уоченим неправилностима у објекту, или већим кваровима на системима. Отклања и спречава даља оштећења на системима и инсталацијама. Пушта постројења у оперативни рад и зауставља на крају оперативног рада, или у случају квара. Обавља редовне прегледе објекта, опреме, постројења и инсталације, према плану одржавања. Такође, обавља и друге радове одржавања и поправки. Води евиденцију о кваровима и извршеним радовима. За ово радно место потребно је средње образовање металске струке и положен стручни испит за рад са судовима под притиском, за послове руковања постројењем у котларници.

Мајстор одржавања врши прегледе објекта и контролу исправности инсталација грејања, водовода и канализације, опреме, апарата и средстава. Обавља механичарске, водоинсталатерске, браварске, столарске, лимарске, молерске и остале радове одржавања и поравки. Такође, припрема опрему, објекте и инсталацију за рад. обавештава надлежне службе о уоченим неправилностима у објекту, или већим кваровима на системима и инсталацијама. Пушта постројења у оперативни рад и зауставља на крају оперативног рада, или у случају квара. Обавља редовне прегледе објекта, опреме, постројења и инсталације, према плану одржавања. Отклања и спречава даља оштећења на системима и инсталацијама. Води евиденцију о кваровима и извршеним радовима. За ово радно место потребно је средње образовање, трећи, или четврти степен, а од додатних знања, уколико је потребно, и положен стручни испит за рад са судовима под притиском, за послове руковања постројењем у котларници.

Баштован обавља послове одржавања зеленила дворишта у Дому Футог. Он врши кошење траве, чишћење и одношење грања и лишћа, сађење цвећа и осталих садница, као и одржавање свих зелених површина установе. Обавља и друге послове у складу са својом стручном спремом, способностима и знањима, а по налогу руководиоца.

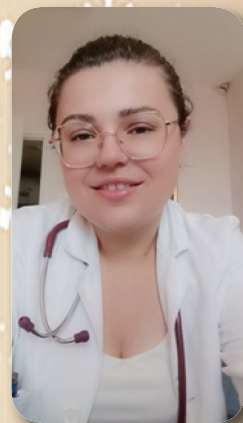

Аутор текста: др Мирела Алија

Примена суплемената код старијих особа

Старије особе са хроничним болестима често користе различите додатке исхрани у покушају да побољшају опште здравље, ојачају имунитет, или ублаже симптоме болести. Међутим, нестручно коришћење суплемената може бити неефикасно, или чак штетно. Улога лекара је да пружи индивидуалан савет заснован на доказима, узимајући у обзир лекове које пацијент већ користи, нутритивни статус и специфичности болести.

Старење је праћено бројним физиолошким променама које утичу на метаболизам хранљивих материја- смањена апсорпција, слабији апетит и често присутне хроничне болести (попут дијабетеса, хипертензије, хроничне бубрежне болести, остеопорозе и др.). Све то повећава ризик од нутритивних дефицита. Суплементи (додаци исхрани) могу помоћи у превенцији и корекцији недостатка витамина и минерала, али само ако се користе уз стручни надзор.

Најчешће коришћени суплементи код старијих особа:

1. Витамин Д и калцијум- кључни за здравље костију и превенцију остеопорозе. Старије особе често имају дефицит витамина Д због смањене синтезе у кожи и мање изложености сунцу. Савет: препоручује се контрола витамина Д у крви и индивидуално дозирање, нарочито код пацијената са болестима бубрега.
2. Витамин B12- апсорпција се смањује са годинама и код употребе одређених лекова (нпр. метформин, инхибитори протонске пумпе). Савет: препоручује се лабораторијска контрола и суплементација само ако постоји мањак.
3. Омега-3 масне киселине- имају повољан ефекат на кардиоваскуларни систем и упалне процесе. Опрез: у комбинацији с антикоагулантним агенсима могу повећати ризик од крварења.
4. Пробиотици- корисни код старијих особа са честим антибиотским терапијама и поремећајем цревне флоре. Могу допринети бољој апсорпцији хранљивих материја и јачем имунитету.
5. Магнезијум и цинк- учествују у бројним метаболичким процесима и имунитету. Савет: потребно је водити рачуна о интеракцији са лековима (нпр. диуретици, АЦЕ инхибитори).

Ризици и могуће интеракције

Комбинације више суплемената, без контроле лекара, могу довести до:

- Хипевитаминозе (посебно витамина А и Д),
- Интеракције са лековима (нпр. гвожђе и левотироксин, калцијум и антибиотици),
- Оптерећења бубрега и јетре код хроничних болесника.

Старије особе често користе више лекова (полифармација), па сваки додатак треба проценити са аспекта предности и користи.

Препоруке лекара

1. Суплементи нису замена за уравнотежену исхрану.
2. Пре почетка узимања било ког додатка неоподна је консултација са лекаром или фармацеутом.
3. Потребно је пратити лабораторијске налазе и прилагодити дозе индивидуално.
4. Предност имају производи са јасно декларисаним саставом и провереног квалитета.
5. Увек треба водити евиденцију о свим лековима и суплементима које пацијент користи.

Закључак

Суплементација код старих особа може бити корисна, али само када се примењује циљано и под стручним надзором. Лекар има кључну улогу у процени нутритивних потреба пацијента, избору одговарајућих препарата и праћењу могућих нежељених ефеката. Стручњаци се слажу да едукација пацијената и индивидуални приступ остају основни принципи безбедне примене додатака исхрани у геријатријској популацији.

Да ли сте знали?

- Више од 60% старијих особа у Србији користи бар један додатак исхрани месечно.
- Витамин Д и омега-3 су најчешће коришћени суплементи код особа старији од 65 година.
- Прекомеран унос витамина А може повећати ризик од остеопорозе и прелома.
- Витамин К може умањити ефекат антикоагуланаса, а гинко билоба повећава ризик од крварења
- Иако корисни у одређеним ситуацијама, суплементи су само допуна. **Правна снага долази из уравнотежене исхране богате воћем, поврћем, влакнима и протеинима!**

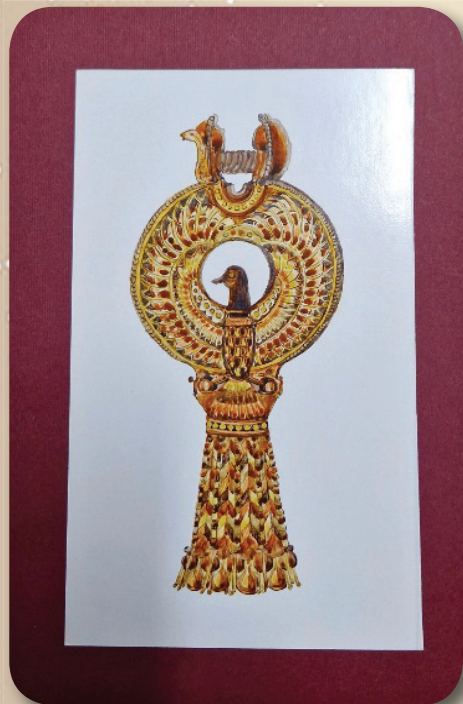
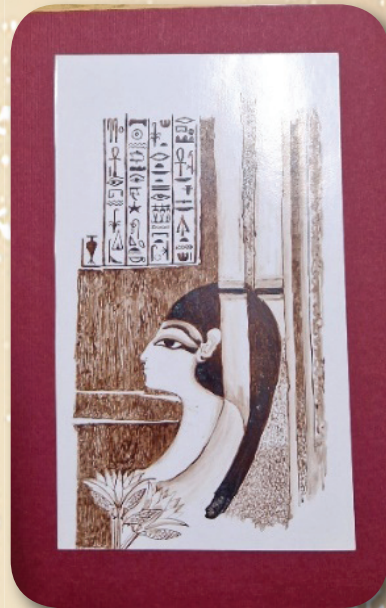
Аутор текста: ПЕРСИДА МАЛУЦКОВ, ликовни педагог у пензији

ЕГИПАТСКА УМЕТНОСТ (трећи део)

Дуго година и векова Египат је сакупљао и чувао, а чува и данас своју пребогату и лепу прошлост. Оно што је, такође, лепо је однос људи, обичног човека Египта, његова спремност да те лепоте и вредности сачува. Египћани су срдачни, топли, спремни да помогну и угосте. То је и омогућило да ово велико благо буде сачувано, благо којим се Египћани поносе.. Они активирају сва средства да их прикажу.

Мала разгледница из Египта нам то и показује. Трагови песама су најважнији и срећу се свуда. Египатски цвет је понос сваке жене и носи га у коси, или на одећи. Стилизовано упрошћен, он је и део кућног прага, на зид га каче.

Многе сате провела сам у Каиру, у њиховом Базару КАН КАЛИЛИ. Ту сам и упознала прави Египат. У Базу сам упознала стару Египћанку, која је продавала накит. Био је то прелепи накит са камењем и шкољкама. Комади накита су били строго поређани у кутије је она сама направила и строго одвајала сваки детаљ. Имала је смисла за неко своје слагање боја и пажљиво премештала сваки комад сврстан по боји, или величини. Били су то мали комадићи накита, који је био направљен да се носи на руци. Било је дивно гледати је док је то радила! Слагање накита представљао је прави ритуал за који није тражила помоћ. Уживала је да се цењка, што је у Египту јако важно. На крају је продала накит уз трговачки осмех на свом старачком лицу. Док је чекала следећег купца казала ми је да један скривен осмех носим стално на свом лицу, да смешком усрећим људе око себе, своју децу и свога мужа, који ми је поклонио два сина да их чувам и негујем, а они ће наставити име наше породице. После овог дана нисам је више видела, а њене речи сам заувек запамтила. Схватила сам да Египат нису само пирамиде, већ велика топла љубав сваког човека у овој земљи.

Слика приказује древни египатски украс познат као Пекторал Тутанкамоновог грифона. Пекторал је пронађен у богатој и прелепој гробници фараона Тутанкамона и сматра се једним од најлепших и најважнијих артефакта пронађених у Тутанкамоновој гробници. У гробници је пронађено шест пари минђуша и овај се сматра најлепшим. Ова минђуша, иако је веома лепа, никад није приказана на краљевима. Пекторал је направљен од злата и драгих камења и приказује грифона (биће са телом лава и главом птице) са крилима и репом сокола, који стоји на картушу са именом фараона Тутанкамона. Грифон је симбол божанске моћи и заштите. Крила и стопала птице су у знаку древноегипатског симбола шен. Глава је начињена од провидног плавог стакла, приљубљена је уз тело у знаку шен, а стопала су од кобриних глава. Ова статуа показује велики естетски сензибилитет. Минђуше су се носиле и у Месопотамији и у Нубији раније, пре Египта. У Египту се појављују почетком седамнаесте династије. Крајем и током тог периода минђуше носе и мушкарци и жене, али жене, ипак, више. Краљеви никад нису приказивани са минђушама, иако се зна да су имали пробушене уши.

наставиће се

Аутор текста: дипл. инж. Светислав Шороња,
председник Савета корисника Дома Ново насеље

Природна богатства и лепоте Војводине

Општина Житиште

Срем, Банат и Бачка, као и Барања, због природног положаја Панононске низије, увек су били интересантни за богате људе из Европе и Турске. Једно од таквих подручја је општина Житиште. Ова општина се налази у Средњебанатском округу од укупне површине 527. квадратних километара. Пољопривредно земљиште од тога је, скоро, 50% површине. Општину чине 12 насељених места (Српски Итебеј, Нови Итебеј, Међа, Хетин, Торак, Банатски Двор, Банатско Вишњићево, Банатско Карађорђево, Торда, Равни Тополавац, Честерег, Житиште), а седиште општине је место Житиште.

Карактеристично за ову општину је да су сва места лепо уређена са лепим парковима. Нека од ових места се налазе уз сам канал Бегеја и уз саму границу са Румунијом. У близини су Карпати, што је врло привлачно, као и близина Темишвара. Житиште је раније носило назив Сентђурађ и Шенђурађ, по Светом Ђурију, а након Другог светског рата добија назив Житиште због велике површине под житарицама. Посебно је лепо сређен и велик парк у Житишту поред ког доминира кип Рокиа Балбое.

У Банатском Вишњићеву је дуд, који је засадио тамошњи учитељ, кад му се родио син Мика Антић. Банатски Двор поседује чувено дрво гинко билобу из Азије, које је под заштитом државе.

Ловни туризам је посебно развијен у овој општини, као и риболовни, а у скорије време познати су и по објектима са базенима, који се издају за краћи, или дужи одмор.

СРПСКИ ИТЕБЕЈ

Најстарије место у Банату је Српски Итебеј. Настало је 1219. године, у време када је Српска православна црква стекла аутокефалност. Први документ о постојању села датира из давне 1221. године и чува се у Државном историјском архиву у Будимпешти. Место је насељено, углавном, Србима, а одмах поред је место Нови Итебеј, који је насељен Мађарима. Становници оба места живе у слози. У Српском Итебеју постоји школа, коју похађају деца из оба Итебеја и из Хетина, с тим што постоје посебна одељења на мађарском језику. У многим документима је записано да је Српски Итебеј имао школу и пре 1770. године, када су свештеници били учитељи. Ово је и једно од ретких места, које је некад имало и средњу занатско- трговачку школу. Основна школа носи име по чувеном писцу Милошу

Црњанском, чији је деда, поп Мита пореклом из овог места. Породица Црњанских живела је у Итебеју. И данас стоје три куће у улици поред цркве, као и надгробни споменици у близини. Милош Црњански, који је и сам по деди Итебејац, оставио је бројне записе о свом боравку у селу у којем његови рођаци и данас имају породичну кућу. Тако је остало забележено како је још као млад, Црњански обожавао да сврати код родбине у Српски Итебеј и одмах би, кад с пута стигне, улетео у собу и скочио на кревет покривен банатском дуњом. Стрина би се одмах за главу хватала, јер је под дуњом било најмање 50 свежих јаја која су тако чувала свежину. Унцут и шаљивџија, Црњански је знао да су јаја под дуњом, али није марио што ће родбини нанети штету... Једном се тако бацио право с врата на дуњу и упао у ванглу пуну теста за крофне, које је стрина „укрила“ да боље нарасте, како се по банатски каже...

Поред Милоша Црњанског, у Итебеју су боравили још многи познати писци, попут Доситеја Обрадовића, Ђуре Јакшића, Јована Јовановића Змаја, који су свраћали на чувени итебејски вашар. Велики српски просветитељ, књижевник и реформатор Доситеј Обрадовић у свом „Животу и прикљученију“ помиње ово место, које је посећивао долазећи код својих рођака.

Значајна и веома стара је и библиотека у Српском Итебеју, која датира још из 1869. године.

У Српском Итебеју постоји Српска православна црква, која је почела да се гради 1765. године, а завршена је 1769. године. Посвећена је Светом Сави и Светом Симеону. У фасади цркве су узидани стари надгробни споменици. Према подацима из 1797. године ту су

служила четири свештеника (Николаје Бедричић, Симеон Црњански, Јован Лонгинов, Трифун Рајић (старији) и млађи Трифун Рајић, који је уједно био и ђакон и учитељ). Свештеници су се служили само српским језиком, изузев ђакона, који је знао и мађарски језик. Крсна слава ђакона била је Ђурђевдан, што је и крсна слава свих породица Рајић у Српском Итебеју. Црква је проглашена спомеником културе као непокретно културно добро од великог значаја. Радови на обнови цркве изведени су током 2012. и 2013. године, а финансирани су их сами мештани. Итебејци су веома поносни и на чињеницу да је сеоска црква помогла у сеоби Матице српске у Нови Сад, а истичу и Српску књижевну задругу, која је овде основана 1892. године, затим Културно-уметничко друштво „Зора“ и Певачко друштво из 1891. године.

На православном гробљу постоји мала капела, подигнута 1925. године и посвећена је Светом великомученику Георгију, а друга капела подигнута је 1912. године на Водици и посвећена је Светој Петки.

Католичку цркву у С. Итебеју изградио је о свом трошку 1898. године велепоседник Имре Јеноваји. Доселивши се из Сегедина у Српски Итебеј Имре је добио земљу од Марије Терезије у Новом Итебеју, на потезу „Јоргован равнице“. Земљу, која је била сва под мочварном трском, претворио је у богату житницу. На отварању католичке цркве присуствовали су и Срби предвођени свештенством. Статуе Богородице и Светог Антуна, која црква поседује су донете из Будимпеште.

Мало је познато да је све до 1959. средиште општине било баш у Српском Итебеју, који је и озбиљно налазиште нафте и гаса. Прва експлоатација почела је још 1970. године, када је изграђена сабирна станица.

1977. године, на блатњавим сокацима села снимана је ТВ серија „Осма офанзива“, у ком је улогу чобанина глумио мештанин Душан Маринков, а са њим су глумиле и његове овце, пулини и магарца.

2019. године обележавало се 800. година постојања насеља Светосавским свечаностима и духовном академијом.

2023. године урађена је бициклистичка стаза, којом можете возити од Итебеја до Темишвара у Румунији, која се данас редовно користи и повезује житеље две државе.

Због свега наведеног препоручујем да се посете ова лепа места и ужива у њиховим чарима и богатој историји.

АТИЛА БАЊАЈИ корисник је Прихватилишта за одрасла и стара лица, који се бави писањем још од своје тринаесте године. У Вршцу 2007. године издао је своју прву књигу. Рођен је у Сремским Карловцима. Иако му је мајка мађарица из Пеште, а отац Немац из Дизелдорфа, он је изабарао за своју веру православну захваљујући супрузи, која је сестра митрополита Епархије нишке епархије. У Југославији је завршио четворогодишњу школу за куvara након чега је радио у хотелима. 2012. одлази у Мађарску где се дошколовавао и запослио у Мерцедес-Бензу где је радио на пословима дигиталног контролора за дигиталне ретровизоре за Јапанско тржиште. Након тога, сели се у Немачку где је радио на инсталацијама, такође, код Мерцедес-Бенз произвођача аутомобила. Вративши се у Србију 2024. године наставио је да пише прозу. У Прихватилишту је написао лични доживљај стварности и први пут га поделио са пријатељима на отварању изложбе поводом Међународног дана бескућника.

Валцер у сенци улице

Тешко је кад ти се изненада сва врата затворе и када одједном останеш без крова над главом. Изгубљен у том хаосу стално сам се питао шта ћу сада и где и како даље. Понекад сам се питао и зашто се све то, баш, мени дешава. Да ли због брзог и лудог живота, који сам водио напољу, или због транзиције у којој се, као и многи други нисам снашао. Можда сам сувише јурио за пролазним стварима, а премало марио за оно што остаје.

Запитао сам се, такође, да сам живео спорије да ли бих можда лакше ухватио темпо са свим овим животним изазовима и трендовима

којима смо принуђени да се прилагодимо да би опстали. Због тога сам се осећао јако усамљено и разочарано, јер схватам да је свако у свом филму и да свако гледа само испред себе, као коњ кад му ставиш ам.

Изгубио сам кров над главом, али сам пронашао Бога. Немам други дом осим у срцу Његовом. Благослови су свуда око нас, а ми често остајемо слепи да их видимо. Материјалне ствари не значе ништа ако нису обогатењене духом, али знам да и без материјалних ствари човек тешко може да преживи. Немам пара, али имам наду која ме још држи у животу. Остао сам без крова, али нисам изгубио себе.

Сваки дан је борба. Највећи изазови су како преживети и како остати поштен. Нема више двадесет, или тридесет година да бих кренуо из почетка, али морам. Више од пола века сам преживео, а данас имам осећај као да је много тога бачено у воду. Немам више ону младост у којој сам се радовао и имао снагу да трчим за животом. Сада се борим да ходам усправно, макар својим кораком.

Некада сам спавао где год сам хтео и ничега се нисам плашио, а сада се свуда осећам несигурно. Човек би рекао да бескућник нема шта да изгуби, али заправо сваки дан стрепи да ли ће имати шта да поједе, где да преноћи, хоће ли га неко отерати, или понизити. Ипак, знам да нисам једини. Никада не би смо пожелели другима да буду у нашој кожи, али можда би тада боље разумели кроз шта пролазимо.

Да могу да кренем из почетка, основао бих породицу и покушао да се уклопим у друштво. Можда бих тада имао више ослонаца и мање страха, али не могу вратити време. Оно што могу јесте да останем човек. Верујем да смо сви стављени у животне ситуације, које не бирамо и да понекад немамо другог избора. Ипак, све док не изгубимо оно људско у себи, знам да нисам испао из игре.

Понекад се, ипак, осећам као коцка која је испла из игре, али онда се сетим да живот још траје. Докле год дишем имам прилику да испишем ново поглавље. Само желим да добијем шансу да заиграм још један валцер, јер ово није мој последњи плес. Моја прича није готова! И док год верујем у то имам наду да ће сутра донети промену.

ИВАН ОБРАДОВИЋ- ЦРВЕЊАК - корисник је Прихватилишта за одрасла и стара лица, који се бави писањем поезије још од раног детињства. Живео је у Ченеју, а у Руменци је завршио основну школу. Породица му се генерацијама бавила пољопривредом, те је и он сам био пољопривредник. Инспирацију за своју поезију црпео је из стихова нашег великог Мирослава Антића, ког је имао прилике да упозна. Мика Антић, након промоције својих књига у школи у Руменци, учинио је част његовој породици и био им је гост на ручку. Након тог сусрета Иван је још више добио вољу за писањем. У листу народне музике „Сабор“ Иван је објављивао своје песме. Тада је певач Шабан Шаулић одлучивао, које ће се песме одштампати и изабрао је, чак, две Иванове. Написао је, до сад, око 1000 песама, од којих су пола поетске, а пола се писане са метриком за музичко извођење.

Под небеским сводом

Неко туђом,
неко грешком својом
осване на улици
под небеским сводом.

Без свог дома, спокоја и мира
у топломе кутку
крене живот низбрдо
у једном тренутку.

Као птица
без свог гнезда
над њим само небо сиво
и, тек, по која звезда.

Ах, та судбина зла
ђаво је однесе!
Коме треба, Боже,
човек без адресе?!

У Прихватилишту, у Футогу
многи људи нађу спас,
док са старих липа
лишће ветар тера у лагани кас.

Благостање шири, мирисом тамјана,
Црква Светих Козме и Дамјана.
Нек дух свети сад у овај час
благослови и све нас!

Живот носи искушења разна.
Остати без дома свога
највећа је казна.
Зато, чувај пријатељу
спокој и мир под својим кровом
и не дозволи да осванеш
под небеским сводом.

МАРКО ЛАЛОВИЋ
корисник Дома Лиман

У дому сам, већ трећу годину и да Вам кажем, најискреније, стварно сам задовољан. Прво, задовољан сам са запосленима, који су изузетно пријатни увек, а и са осталим свим. Чиста ми је и уредна соба, хигијена је на високом нивоу, редовно се мења и пере постељина, добра нам је и храна, све једем. Од домских активности учествујем у хору, волим да певам. Имам добро друштво овде, дружим се са Марком и још њих пар, шетамо се до Штранда. Редовно ми долази посета, долазе ми ћерке, унуци, прауници и увек ми је лепо испуњено време. Нашао сам себе овде, нашао сам свој мир један. Ја нисам могао сам да спремам, да кувам и највише сам зато дошао овде. Ово је старачки дом достојан живота човека.

ДУШАН ЈОВАНОВИЋ
корисник Дома Ново насеље

Прво сам био корисник Дневног боравка, а сад сам прешао у дом. Што би рекли: „Нужда закон мења“. Ја сам био задовољан и тамо, а волим и да сам у дому. Док сам користио услуге Дневног боравка долазили су по мене комбијем кући ујутру и враћали ме у 15 часова. Проблем је био што после остајем сам и зато сам прешао у дом. У дому играм шах, учествујем у квиз такмичењу, певам у хору, идем на играчке у клуб. Овде ми је добро и ништа не бих мењао.

НЕДЕЉКО СТАНАРЕВИЋ
корисник Дома Футог

У дому учествујем у свим друштвеним и спортским активностима. Сад сам освојио друго место у међудомском турниру у шаху, на Новом насељу. Цртам и портрете, глумим у драмској секцији дома, идем на излете и учествујем у свему колико сам у могућности, јер ипак ми је осамдесет и девета година. Храна ми је задовољавајућа. Запослени ми се допадају, јако сам срдечно прихваћен. Посебно бих похвалио физиотерапеуте. Једноставно сам се овде саживио, као да сам код своје куће.

Сунчана јесен живота

